

MISJONS RØSTEN

FRITT, UAVHENGIG ORGAN I MISJONENS TJENESTE

NUMMER 21.

1. NOVEMBER 1930

2. ÅRGANG

Nytt fra Kinas høstmark.

Fra str. og br. Fjeld.

Pat Hsiang Hsien Hopei,
N. China,
10. sept. 1930.

Kjære venner i Kristus Jesus.

Fred!

Ti efter som verden ikke ved sin visdom kjente Gud i sin visdom, fant Gud for godt ved forkynnelsens dårskap å frelse dem som tror.

1. Kor. 1, 21.

Hvilken underbar måte Herren har å handle på. Den er så helt anderledes enn menneskets tenkemåte, men på samme tid er alle Herrens stier miskunnhet og trofasthet mot dem som holder hans pakt og hans vidnesbyrd.

Her ute på misjonsfeltet har vi anledning til å se hvor folket gjennom årtusener etter deres kunnskap har forsøkt å forbedre sig og søke hjelp hos de stumme avguder og deres vismenns tale-måter. Men fremdeles finner vi dem bunnen i syndens lenker og hånd som synes å være uavslitlige for ikke å tale om overtroens mørke.

Når man lytter til deres formørkede fortellinger om hvad som har blitt prestert av mennesker som trodde de tjente gudene og oparbeidet sig goder for det kommende liv, kan man uvil-kårlig bringes i en stilling hvor hjertet roper til Gud: Herre, åpne disse formørkede hjerter så sannhetene om korsets evangelium må få utfolte sin gjerning ved den enkle tro på Kristus Jesus og hans fullbragte forsonings verk. Det synes heller ikke som Vestens lærdommer har hatt makt i sig til å løse dette folk fra deres dårskap på mange områder. Og når det av regjeringen i Kina for kort tid siden blev på nytt avslått andragende fra en hel del misjonsselskaper om en forandring mot forbudet å ha frihet til religion i skolene, som de selv hadde både bygget og holdt gående, blev det jo hevdet på nytt at forbudet skulde stå ved makt. Slik ser vi samvittighetsfulle Herrens vidner på enkelte steder ombygger skolene, da de selvfølgelig ikke vil ha dem for opphøvelse av dr. Sun Yat Sen, og man ombygger dem til forsamlingslokaler.

For oss er det sant at korsets evangelium er en Guds kraft til frelse for hver den som tror, og således behager det Herren ved forkynnelsens dårskap å frelse dem som tror.

Hvilket herlig og enkelt budskap for hver sjel som tror. Det er for alle samfundsklasser og nasjonaliteter. Her ved korsets fot hos Jesus møtes jøder, greker, lærde, ulærde, fattige og rike, ansette og de som ingen anseelse har, når de ved forkynnelse

sens dårskap blir bragt i forbindelse med den levende Gud. Det løser lenkene, så fangene kan fryde sig i full og herlig frelse gjennom Gudslammets blod! Ære være Jesus både i tid og evighet.

Vi kjenner det fryder vår ånd å se at han er den samme idag, har det samme hjertelag, søker de fortapte enn, frelser gjerne synderen. Ja, han stafester sitt eget ord med de medfølgende tegn som han selv har talt om i Mark. 16.

En herlig dag var det både for oss og folket her sist søndag etter den varme sommers traveltid å kunne begrave fem menn og fire kvinner i dåpens grav, og vi kjente Herrens velbehag hvilke over oss idet velsignelse fra heligdommen strømmet ned over oss i et rikt mål. Pris skje Gud.

Bed for Kina og folket i dette land som lider under krigens redsler og den megen propaganda som spredes, og som for en stor del ikke har noe godt å bringe dette land, såvidt som vi kan se, uten bare å tirre op folket.

Hjertelig hilsen til alle de helige.

Kari og Jens Fjeld.

Fra br. Parley Gulbrandsen.

Sinpaon, Hop, N. Kina
25-9-1930

Kjære brødre og søstre. Guds rike nåde og fred vorder eder alle til del.

Under pinsemisjonærenes konferanse her ute i Kina i august måned, blev det uttalt ønske om, at vi skulde skrive hjem til vennene og fortelle fra vår sammenkomst her.

Arligars samles gjerne misjonærene her ute til konferanse, og i år blev den holdt i Peitaiho, et sommer-opholdssted nede ved kysten. Da adskillige av pinsmisjonærene hadde reist dit ned for sommeren, fant man det mest praktisk å bestemme møtene der, og adskillige andre venner kom også og deltok under møtene, så under stevnet var det over femti misjonærer samlet. Herren ga oss en riktig dyrebar og velsignet tid, og for mange vil den nok sent glemmes — ja om den noensinne vil bli glemt.

Disse konferanser, som vi slik samles til, er både av åndelig og praktisk betydning. De fleste dager tilbringes med oppbyggelsesmøter, og man får også høre om arbeidet hos de forskjellige venner. Om kampe, men også om seire som blev vunnet, pris skje Gud! Og stort er det for oss i sammen å få dele seirens gleder, og hjelpe hinannen i bønn gjennnem prøvelser og kamper. Som pinsfolk har vi også et spesielt budskap å bringe, og dette blev

også sterkt betonet under vårt samvær, at vi må være tro til det-te.

Der er også ting i arbeidet her ute som er for store til at én misjonasstasjon kan makte det alene, og disse har vi tatt op til fellesarbeid. Således har vi en sangbok, just nu er den ute av trykk, men en komite har nu revidert den, og pinskonferansen vil nu utgi den igjen, ja under konferansen blev det tatt op ordrer på 8100 stykker av sangboken. Like-så blev vi enig om å ha et forlag for å utgi pinslitteratur. Og som et lite begynnelsefond til dette ga de tilstedeværende misjonæ-ruer over et hundre kinesiske dol-lars. Vi håper da nu å kunne gi ut noen pinsetraktater og kanskje også et lite månedsblad. Vi er sikker på, venner, at dere vil være med og be for disse ting. I lengere tid har vi hatt en bibel-skole her ute, for å hjelpe kine-siske venner, som kjenner sig kalt til å arbeide i evangeliets tjeneste, til lettere å få bibel-kunnskap, og nu er det da be-stemt, at om mulig vil skolen bli flyttet til Peking som er et bedre center for et slikt arbeid, og vi håper nu å få de nødvendige hus-der. — Vennene som var tilstede på konferansen ydet store gaver til dette arbeid, for det er sikkert at skal man få et passende sted, trengs det jo penger. Det blev gå tegnet et beløp under samværet som nådde op i 2650 kinesiske dollar. I sannhet et pent offer! Disse penger blir så å innbetale i årets løp. For mange av misjo-nærene vil nok det beløp de teg-

net sig for ha form av et virke-lig offer, men man erkjenner vik-tigheten av en slik skole, og vil være med og hjelpe så langt en kan. Skulde det være venner hjemme som også vil være med å ta del i dette arbeid, kan dere sende deres beløp til Mr. H. Han-sen, Hsi ssu pei ta chieh, West City, Peking, N. China, og han vil kvittere for det.

Vi har den glede å ha br. Da-vid Landin, en svensk broder, ut-sendt fra Filadelfia i Stockholm, som leder for denne bibelskole. Br. Landin var innen han mottok sin åndsåp og kom ut blandt pinsvennene, ansatt i en svensk misjon her ute, og i denne misjon hadde han også ledelsen av deres skole for predikanter. Han er så-ledes inne i sin gjerning og kjen-ner den er gitt ham av Gud. Kjæ-re venner, vær da med og bed for oss og de mange grener av dette velsignede arbeid.

Jeg har lenge hatt lyst til å sende «Misjons-Røsten» en hil-sen og er glad for denne anled-ning. Med endel av vennene er vi kanskje kjente, med andre ukjen-te, dog vi står alle i det samme geledd og kjemper for den same Herre og Frelser.

Som dere vil se av datoen så er vi nu vel hjemme på stasjo-nen igjen etter det velsignede ophold nede i Peitaiho. Det er stort og velsignet å få møte ven-ner og tilbringe tider i sammen. Det var skjønt i Peitaiho. Gud møtte op med oss der. Det var de venner som kom igjennem An-dens dåp. Pris skje Gud! Så det

var skjønt å se Herren arbeide i vår midte.

Nu ligger «arbeids-vinteren» for oss, og vi håper på en herlig tid. Vi kan glede oss over Her-rens nærvær på våre møter, og dette er herlig. O! hvor dette løfter og gjør arbeidet lettere. Vi håper omkring midten av no-venber å samles til en ukas spe-sielle møter, og rekker dette de-re tidsnok venner, må jeg da få be om deres forbønner for disse møter. Vi venter da kinesiske brødre og søstre og også utlen-dinger hit til Sinpaon for å del-ta med oss.

Vi hadde den glede nu i sep-tember også å kunne hilse en ny misjonær velkommen til vårt ge-ledd. Det var søster Agnes Moy. Mandag den 15. hadde vi vel-komstmøte for henne, og hun fikk mange kjære og gode vel-komstord både av kineserne og utlendingene. Må Herren rikt velsigne vår søsters inngang her i Kina.

Det er urolig her ute, og en undres på når det dog vil bli or-dentlige forhold igjen, men under alt er det godt å vite: Den Her-ren vil bevare er uten al fare. Priset være hans navn! Så får vi hvile på Herrens løfter og i hans arme.

Hjertelig hilsen til alle venner fra min hustru og mig.
Eders i Kristus forbundne
Parley Gulbrandsen.

Etpar bilder som var med-sendt artikkelen kommer i vårt spe-sielle misjonshefte.

Hjemme.

Av misjonær G. Nyseter.

Det var i grålysningen om morgenen jeg kom på dekk. Det ensformige syn av bare hav, var ombyttet med noen interessante, klippefulle strender. Kunde jeg vel for at tårene rullet ned over kinnen, når «Stavangerfjord» — med rette Norges ære tilsjøes — stevnet innover den blanke fjord til Bergen hin vidunderlige mor-gen 11. september. Og hvad det var å få sette foten på norsk grunn etter ni års fravær, skal jeg overlate til leseren selv å forestille sig. Første besøk mens skibet lå i Bergen, gjaldt de spe-dalske venner på pleiehjemmet. Det var glede på begge sider over gjensynet. Mange var dog flyttet til et bedre hjem oventil siden den tid jeg brukte å besøke dem på Reitgjerdet utenfor Nidaros. Andre kjære venner i Bergen måtte også besøkes. Og hvor he-le byen, ja strøket helt sydover til Stavanger, tok på sig sitt al-ler vennligste smil for å hilse mig velkommen tilbake, som det

syntes mig. Det der med paraply-en syntes å være en grov urett-ferdighet.

Og Oslo! Ja, kan den vel noen sinne glemmes den høitidsstund da skibet lå inn til brygger, som var prydet med seks nasjoners flagg. «Ja, vi elsker» og den ame-ricanske nasjonalsang bruste ut- over fra orkestret, mens pasasje-rene strømmet inn over land-gangsbroen. Snart var det noen som brøt sig gjennom folkehavet for å trykke min hånd. Og jeg med mine nesten seks fot som ofte har vært vant til å se ned på folk, måtte nu se op til en som tiljublet mig et «velkom-men, onkel». (Jeg kom til å ten-ke på «— som piletrær ved vannbekker»). Snart blev det en hel flokk av disse kjære unge, som drog avsted med mig til den største onkeljente, som straks hadde en velkomstmiddag ferdig. Men tante? A ja, det blev nok ikke bare smil, men også tå- rer, når samtalen begynte å dreie sig om henne, som nedla sitt liv på sin post blandt eskimoen- der ute ved jordens ender. —

Så gikk turen til Svelvik og Drammen, hvor det var innerlig kjært å få se igjen de kjente ansikter. Bare det at tiden overalt blev for knapp. Det er så man-ge man vil hilse på. Men også Øs-terdalen ventet; og selvfølgelig måtte barndomshjemmet vise sig i sitt fineste høstskrud med sol både ute og inne og flagg i topp, da jeg ankom. Hvor det var rart å favne min 77-årige, hvithårede mor, såvelsom å se de andre der i Osen. Man måtte bare forsøke å glemme at man var litt slitt efter den 16.000 km. lange reise over hav og land. De var så meget å høre og fortelle. En dag måtte også avsees til å besøke Vestby i Tryssil, hvor de mange kjære venner ønsket velkommen. Men største stas blev det vel søndag 28. september da flere hundre ven-ner og bekjente samledes til stev- ne på mitt hjemsted. Det kom re-presenteranter fra nesten overalt i Østerdalen, ja endog fra Roros og omegn. Stevnet var bestemt for man visste om min hjem- komst, men Gud hadde forundt mig å få være med. Han visste

Fra stevnet i Universitetsgt. 20, Oslo.

Ved Math. Støve.

Så er stevne nr. 2 i Universitetsgaten også over. Det første var i påsken og dette den 18. og 19. oktober.

Ved sammenligning av disse to stevner får man et barometer som viser litt av den fremgang som denne 8 måneders gamle virksomhet har hatt.

Foran første stevne var forholdene så usikre, og ryktene så mangfoldige at de fleste venner fant det klokke å holde sig borte, hvilket også var rettest sålenge de var i tvil. Imidlertid er nu omslaget kommet og venner kom fra alle kanter i et antall som overgikk de dristigste forventninger. Gud hadde også betenkt oss med ypperlig vær og med vår tids kommunikasjonsmidler er det ikke vanskelig å komme frem. Fra Drammen kom flere biler som tilsammen medbragte 40 a 50 venner. Fra Logen Moss kom også omkring et snes venner, og så fra Sarpsborg, Svelvik, Mjøndalen, Sætre, Slernestad m. fl. steder.

Stevnet tok sin begynnelse lørdagsaften kl. 7 med fest og festlig blev det i dobbelt betydning. Skjønt de fleste tilreisende ikke kom før søndag var salen full av folk. Br. T. Gabrielsen ønsket folket velkommen og sa noen ord i tilknytning til L. Met. 2, 6-10; og etter en deilig bønnestund var sa ordet frit for hvemsomhelst, og det skal sies til vennens ros at tiden blev godt benyttet, og enda blev den for kort for de mange som hadde noe godt å si om Jesus.

Br. fengselsmisjonær Ingvaldsen kom først i iden med Matt. 4, 2. Han begynte med å si at ingen kan komme til solen, men den uirredssilleise tor hjertet. Iverken denne eller de rabinske love har en gnist av Moses' eller profeternes sanne religiøsitet, men den religiøst sinnede jøde søker tilfredsstillelse for sitt hjerte, og hvad han ikke kan finne hos rabbinerne og retormjødene, det finner han i den sanne kristendom, og derfor går han hen og lar sig døpe.»

Etter br. Ingvaldsen kom br. Grønnet med Es. 41, 18, 27; og vidnet om hvad Gud vilde gjøre, og det gledet våre hjerter.

En br. stod op og vidnet om hvor godt det var å eie en trofast venn i liv og i død. En beruset mann hadde sett på ham og sagt: — Du er visst et Guds barn du? — Ja.

— Jeg er en lasaron jeg, fortsatte han, men tror også at jeg er et Guds barn.

— Nei, en må frelses først, først, svarte han, og dertil sa vi amen.

Så fikk vi en deilig sang av br. Wintersborg junior fra Kristiansand. Den slo så an at han måtte frem igjen senere og syngte samme sangen. Ja, det er sant som skrevet står: Der er forskjell på tjenester, men ånden er den samme.

Derefter steg br. Anders Johnsen frem med et deilig ord fra Klages. 3, 58: Du har ført, Herre, min sjels sak. Du har torløst mitt liv. — Idet han ønsket Guds velsignelse over virksomheten sa han: Det kan godt hende I har vegret eder ved å begynne her, men I har følt det som et kall fra Gud og gått igang i tro på ham. Der er mange vanskeligheter. Satan vil ødelegge dem som står i spissen, men Gud vil føre saken. Det så ikke rart ut for Peter i fengslet, men der opsendtes bønner for ham og Herren fridde ham ut. Ei heller da han første gang hadde gått inn til hedningene med evangeliet, men Herren førte saken frem så alle anklager falt o.s.v. Jeremias sa han ikke vilde taler mer. Han sank ned i dyndet og følte sig fortapt, men da han sa: Jeg legger min sak i

din hånd, rakte Gud ut sin hjelpe hånd og en neger fikk tilfattelse av kongen til å gå og trekke ham op av brønnen.

Vi som satt og hørte måtte prise Gud for hans omsorg for sune. Br. Hartford gikk ut fra Ordsp. 18, 10, og fremstilte på sin originale måte Jesuallavets egenskaper, og den forkynnelse slår alltid an i Guds barns hjerter, og er det eneste som smelter synderhjerter.

Vi fikk også en sang av Hartford til pianomusikk ved «hans medarbeider» br. Kirkeby, og det er sikkert at han ikke er blitt kalt: «Israels liflige sanger» for ingenting.

Br. Kirkeby uttalte så: Vi virker på forskjellige plasser men når vi kommer sammen kjenner vi at vi er ett. Vil si med br. Anders Johnsen: Må Gud velsigne disse venner til ikke å gi opp. Vi samles snart derhjemme alle sammen. Br. Difel Kristoffersen vitnet med fryd ut fra salm. 16: Herren er min tilfalle del o.s.v. og han bad oss regne så som Gud regner. Da blir man tilfredsstillet og sukk og klage tar slutt, og dertil la mange sitt amen.

Br. Gulbrandsen fra Drammen hadde under valgkampen blitt konfronteret med spørsmålet: borgen, undersøk om ditt navn står i manntallet. — Dette grep ham idet han tenkte på det himmelske manntall, og kunde til Herrens ære si at han stod i manntallet. Vi stilles foran en stor opgave idag nemlig å fremstille ham. Det gjelder valg for liv eller død. Nevnte str. Nyseters siste budskap til folket opppe fra Alaskas isørken: «Spk det ene fornødne, tiden er kort.» Dette bevirket at mange valgte Kristus og søkte frelse.

Til slutt minnet br. T. Gabrielsen om korinterne: Der var mange tuktemestere men få fedre. De krevte bevis for at Kristus var i Paulus, men han var vel timotee fordi han levde på et sted hvor der ingen forandring var. Han nevnte noe han nylig hadde hørt som hadde grepet ham sterkt: En evangelist kom på opfordring til en troende som hadde lagt syk i 32 år og spurte: Er det ikke prøvsomt å ligge så lenge syk? Uten å svare direkte svarte den syke: Er du den som har skrevet disse artikler i bladet? — Er det virkelig du — og så kjenner du så lite den Herre Jesus? — Evangelisten måtte vende sig skamfull bort og gråte. Vel til mote i trengsler — Ja hans navn forblir til evig tid. Så var det velsignede samvær slutt.

Så kom sødagen med sine 3 møter som alle var fylte til trengsel. Br. Gabrielsen leste til en begynnelse Ef. 3, 14-21; og påpekte samfundet med de hellige og hvordan synet av de hellige virket på Paulus — han fattede mot, og så virket det også her idag, og der var mange som følte det samme.

Efter bønn og lovprisning talte undertegnede litt om: Trøsten i Kristus. Fil. 2, 1; og derefter fortsatte br. Ingvaldsen ut fra Ap. gj. 9: om Ananias's viktige tjeneste og Guds omsorg for den bedende Saul fra Tarsus. Etter ham kom br. Kjelas med 2. kor. 3, 3; hvormed han stadfestet Ingvaldsens tale og yderligere understreket at Ananias's lydhighet var et virkelig ledd i Paulus's møte med Gud. Videre viste han ved hjelp av skrift og hendelser hvad det er å være Kristi breve — kjent og lest av alle, og enne side av Gudslivet bør vi alle være våkne for.

Så kom vår gamle kjære br. Jansen frem, som jeg kjenner fra Torvgaten 7. Hans vidnesbyrd bet sig fast i alle og skal refereres senere.

(Forts. 4. side).

SPREDTE FELTER

Hilsen fra Svarstad. Se vi har forlatt alt og fugt dig. Hvad skal da vi få? Matt. 19-27.

Da det i anledningen av overfallet i Svarstad 2. april 1930 på evangelist I. Antonsen er spredt onde rykter gjennom aviser og smakk, ønsker jeg å opplyse at evangelist Antonsen efter innbydelse fra de frie venner på stedet virket der til stor velsignelse, idet han forkynte oss hele Guds råd til frelse og Herren virket med og stadfestede ordet med de medfølgende tegn.

Motstanden er stor her i Lågendalen så at en får erfare sannheten av det Paulus skriver om i annet brev til Timoteus 3, 12. At så mange som vil leve gudelig i Kristus Jesus skal bli forfulgte. Det er salig å ligne Mesteren. Og vi som klart hans herlighet betrakter blir likdannet til det samme sinn. O måtte sannhetens herlige evangelium gjennomtrengte disse mørke trakter og Guds ånd blåse så det blev liv i de tørre ben i dalen. Så vi kunde prise Gud og stå skulder til skulder og ta oss av hverandre. Be for og med hverandre.

Det er nu flere år siden jeg søkte frelse. Og gjennom disse år har det vært en kamp og motstand fra familiens side. Ivarsen blev det klart for mig ikke å tøve lenger, men gå i åbens grav. Og som følge av at jeg forlot de menneskelige lærdoms veier og villfareiser og stod fast på sannhetens evangelium måtte jeg forlate mitt hjem. Så blev det som med Moses. Han valgte heller å lide ondt med Guds folk enn å ha en kortvarig nydelse av synden og han akttet Kristi vanære for en større rikdom enn Egyptens skatter, ti han så hen til lønnen. Hebr. 11, 25-26.

Det er ikke noe menneske som har narret eller forført mig, men det er Jesus som har åpnet mine øyne så at jeg som før var blind nu ser. Priset være Gud. Derfor lo alle som lever i sannhetens evangelium stå faste imot all løgn og baktalelse. Det er som det står i salm. 37, 12-13. Den ugudelige optenker ond mot den rettferdige og skjærer tenner i mot ham. Herren ler av ham; ti han ser at hans dag skal komme.

Jesus sa: Himmel og jord skal forgå, men mine ord skal evig bestå. Og hver den som har forlatt hus eller brødre eller søstre eller far eller mor eller barn eller akkrer for mitt navn skyld, skal få mange fold igjen og arve evig liv. Matt. 19, 29. Amen.

Hilsen med Joh. 3. brev v. 5-8. Eders søster i Kristus Jesus Sofie Lie, Svarstad.

Lewi Pethrus er nylig vendt tilbake fra Brasilia. Det var velkomstmøte for ham i Auditorium — Stockholms største lokale — som var fullpakket. Broderen talte om sin reise og hvorledes de svenske pinsvevners misjon i Pora i Brasilia har gått frem på en uunderbar måte. Den begynte for 20 år siden og har nu et antall av misjonærer på 75 og en forsamlings på 14000.

Misjonsbeløp. Innkomet til Helga Lundebey, Kina: Barnemisjonen Klippen, Råde kr. 40, Venner i Hobøl 22, Kr. Hansen, Dilling 30, Marie Rustad 10 Venner i Saltnes, Råde 60, Venner på Losjen Moss 100, tilsammen kr. 262.00. Hvorfor kvitteres med hjertelig takk. Broderligst J. Lind.

Til str. Gunhild Finstrøm (Abo) fra O. H. testament ved Holva J. Opsal kr. 100.00. Hjertelig takk. G. Iversen.

Litt om nøden i Russland.

Efter «Misjonsfakten», vil vi gjengi noen faktiske forhold om stillingen for de troende i Russland, som nylig har stått i det tyske blad «Dein Reich komme».

— En forfølgelse av de kristne slik som den i Russland har den kristne kirke ennå ikke oplevet. Ikke engang i den romerske keisers tid. En dyp medynk for de som er forfulgte har grepet kristenheten i hele verden. Det er vår plikt å protestere — men hvorledes? På hvilken månd skal vi hjelpe? Grensene er sperret, en praktisk hjelp kan vi ikke gi. Så har vi kun — for bønner. Forbønn for de fortrenget troessøysken skal ikke være forgyves.

En stor evangelisk vekkelse går gjennom det russiske rike. Det som den gresk-ortodokse kirke nu har fått i en fast form, faller sammen av sig selv. Istødet treder det herlige evangelium, som ikke lar sig undertrykke.

Man har regnet ut, at de evangeliske-kristnes antall er allerede oppe i et par millioner. De forener sig til forsamlinger uten faste kirkelige former og uten prester. De holder sine møter under stadige farer, men nettop i denne villighet at om så skulde skje gå i døden, fremtrer den evangeliske tro i all sin styrke som under de forrige tider. Slik som de kristne i år måtte holde sine møter i katakomberne og som de holdt sammen under forfølgelser og tilslutt overvant det romerske rike, på samme måte opvokser i Russland noe nytt — en ny evangelisk kirke.

I denne vekkelsses midte står den opstandne, levende Frelser, og det gamle ord: «Martyrernes død er kirkens sæd» blir atter en levende virkelighet.»

Vil du være lykkelig? Hvis du vil være lykkelig, må du vokte dig for heftighet og pirrelighet. — Erhverv dig hver dag et lite stykke mere kunnskap. — Tal sannhet. — Føi dig efter almindelig skikk og bruk, men ikke efter almindelige dårskaper. — Vær forsiktig med å tro det

Røster fra Israel.

Den bekjente jødiske forfatter, dr. S. Bernfeld, sa i en artikkel om «Dåpsbevegelsen de siste år» i den jødiske avis «Heint-Idag» for en tid tilbake bl. a.:

«Dåpsbevegelsen antar de siste år preget av en massebevegelse. Menn og kvinner av alle lag og kretser i vårt folk lar sig døpe. Vi finner de beste jødiske navne deriblandt. For nylig lot en bekjent jødisk forfatter i Wien sig døpe med hele sin familie. Den egen efter den annen brytes av det jødiske praktte. Hvorfor det? Hvorfor lar så mange jøder sig døpe? Dr. Bernfeld besvarer sult spørsmål på følgende måte:

«Vel er det sant, at rike jøder lar sig døpe for derved å kunne komme inn i det kristelige selskap. Måske gis der også fattige jøder, som lar sig døpe av materielle grunner. Men mange meget fromme jøder lar sig også døpe av religiøse grunner, av oppriktig lengsel etter Gud, av en sjelsopprør i å deres hjerter tilfredsstillet, hvad de ikke kan finne i jødedommen, toru de har forlatt deres gamle Gud. Toru kjemmer de ikke og lenges ikke etter den Talmuds tapege og etteringsløse love og tororunner kan ikke mette sjelen. Kortformt uttrykt: Disse jøder gis ingen utfredssilleise tor hjertet. Iverken denne eller de rabinske love har en gnist av Moses' eller profeternes sanne religiøsitet, men den religiøst sinnede jøde søker tilfredsstillelse for sitt hjerte, og hvad han ikke kan finne hos rabbinerne og retormjødene, det finner han i den sanne kristendom, og derfor går han hen og lar sig døpe.»

Misjons-Røstens vinterhefte 1930

har bl. a. følgende innhold: «Gå ut i all verden —», Misjonsbetraktning, «De undertrykte i Afrikas indre.» Interessante trekk fra Alb. Christiansens virke.

«Blandt Sydamerikas indianere», av Berger N. Johnsen.

«Herrens vei med kineserpiken Rung», av Jens Fjeld.

Dikt, av Knut And. Høyer, Arendal.

«Barnedåpen er ikke av apostolisk opprinnelse». Skriftveksel mellom megler J. Stray, Kristiansand og sogneprest Ivar Welle.

Heftet har forøvrig flere interessante artikler og billoder.

Bestillinger bør sendes snarest. Forselgere av minst 10 eksp. 25 prosent, derover 35 prosent.

Heftet koster kun 75 øre.

ORD FOR DAGEN... Søkt først Guds rike og... dighet, så skal I få alt dette i tilleg...

Ta med... Skal du... helse... nødve... helse...

